

ACC. N:R M. 11488:1-18.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Matte Björk*
Härad: *V. Göinge* Berättare: *Albert Reimer*
Socken: *Visseltöfta* Berättarens yrke: *Kyrkovaktmästare*
Uppteckningsår: *1950* Född år *1902* i *Visseltöfta*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Begravning.

s. 1-18.

se Bildarkivet: B. 16158 - 16167.

ACC. N:R M. 11488: /

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hyskärshöfdingens huse Albert Preiner
berättar att syskon som hyskärshöf-
dingens huse i hans släkt gått i oss från
far till som i oss hring 150 in och
alla har varit kunniga till Viaseby.
Hyskär. Han berättar, och utom
att kunniga och andra nygifta, att
den friste hyskärshöfdingens släkt
ha varit vänliga till att värdar
och att hans färdar berätta
från honom när han var yngre att den
store hyskärshöfdingens varit med i hring
och kunniga som med en vitt
här till som han erhållit som belöning
från drottningen i fält. På orten har
gär legendar som alla gär ut på hans
store han var och det var hans släkt
som gode att han fick en tillbringa

ACC. N:R M. 11488:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Är på den tiden ansålls bra
såra grova ~~kan~~ kanter för den syss-
lan. Albert Beimers visar de bristning-
ar som syns å den midsända bilden
och som finns upphängda i vapen-
huset. Virke för längd 4 m. På ma-
sidan finns inskrivet med handi-
ga bokstäver. TIL. DE DÖDAS IELP TIL
SINA VILO. KAMRÄ: AHR: 1811 ~~1811~~
DEN 28 DESEMBER. ☹

se bildark.
B. 16167

På den andra bristningen står DEN I
BÅD R G I E V E N A. K. K. S. I. BODARP
OCH DESSON NEILSI. HESSLYKE.
MED BITREDE AILS MÖLEGÅRDEN
PEHR KRISTENSON I BODARP DÖDD XX
AVGUSTI M. CCCXXXIV OCH H MÅKA

ACC. N:R M. 11488:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

(+ ELNA KRESTENS. D. T. F: 1788 ^{xx}/₁₁
D. 1876 ↓

Yom framgås av bilden är stängerna
på utsidan försedda med små
2 grova kampros och på insidan
där de brokas på den ena samt för-
sett a grova ~~och~~ kedjor på den
andra, så att man kan koppla
sammman och isär stängerna.
På de grova kedjorna vilade kisten
och kamprosa som att första rep-
etter anmär. man hade att binda
först kisten med. Albert Reimer
visar också för stora grova spadar
som han tagit ur på och han
säger att hans minns tydligt en
gång han var med fadern ~~och~~
på Ny Skog åker när där var begra-
ning

ACC. N:R M. 11488:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

(han var barnet då) att han såg när
begrovnings gästerna (manliga) höjde
gravsten med spadar. Han var där
som minne. Prestarna som till-
hör kyrkan är försedda med kors av
silver och fransar av vitt silke, (för öfrigt
se bilderna som medföljer.) se Bildark.
På tal om att lägga ~~den~~ flaskor
med brännvin hos den døde i kis-
tan sade Presten att hans fader vil-
de ha olika tillfälliga funnit flaskor
med brännvin i när han gått
gravar på Viss stofts kyrkogård.
Den ena flaskan var rymligare än
en fjärdedels liter och var fylld med
brännvin när den hittades. Den andra
flaskan var mindre och rymligare
än 200 gr och hade en mörkare
flask

B. 16166.

från. Denna flaska var försedd med
kork och genom korken hade en träd-
rot dränyt in i flaskan och tagit
näring av brännvinet. Rotten var
~~frisk~~ (frisk inne i flaskan, som inne-
höll brännvin som den bitades.
Beinner berättas att en dräng som
hade tjänst i prästgården var när-
varande när den stora flaskan bita-
des och erbjöd sig att dricka upp
brännvinet vilket han också gjorde.
Han fick betalt att han alltså
hade varit så gott brännvin.
(Possa nygifta är fullt sanna)
Bland fjend alltså Beinner godt när
han gjort gossens minne han särskilt
en väl bebehållen lös goss med gul-
nålar. (Han hade drucka den i gossens.)

ACC. N:R M. 11488:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Albert Beimer berättar att han på
order av kyrkostyrelse Per Edvin Värnberg
får omkring 8 år sedan utläggnade ett
30 tal särskilda järnbores av utseende
som framgår av bilderna. Han läst
en del av de på ett beväg några
stycken stå på dessa brenner
inåt att försörjas. Han visar en
sten som på ett sätt sysselsätter folk.
Först visar ~~en~~ därifrån att det på bak-
sidan finns en massa fridning
en sorts brenn för en uttryck
efter djurblödd, m.m. Stenen är
funnen i en berg i Värnbergs socken
(Bild av stenen med fig. 1) Den är
vård som mest beundras är den ängel
som står vid landstingsman John
Jonassons grav. (Bild med fig. 2)

Bildarkivet:
B. 16164

Bildarkivet:
B. 16163

Träskers fanns det till för 10 år sedan
då det sista ett 1 1/2 m. högt träskers
var en dags bröd. Men och detta stod
mätat på träskstäm. Reimer säger att
på Visselboffa by skogsdalen finns inga
högsta gränslinor enligt vad han
vet utan man får ju förutse en
skogsdalen ären för familjens svans.
På prästgården i Visselboffa
Reimer att här i en enda gräs har
gräset från 4 st. ~~här~~ hemmen.
Den första bilturen som med verkade
vid en begreppning i Visselboffa var
en begreppning i Visselboffa var
Nilsen Osby för 25 år sedan utgjorde
en sådan körning. Sedan dess har det
här då och då till från norr
och anhölls mer än i dag och mer.

dis liknag men som finns präglad-
sen och som drages av Avälskars.
I Visselstofta är alltså förmit smä-
gare begravningskyrka, men präst-
man till hus man börjat anlita
utskänkt från Osby och Björnar,
då och då. Värklings är att folkets
själar om bestyr begravningsen prä-
garna att vis. Albert Reimers säger
att sättet att beklaga sorgen har på
någon sedan långt tillbåna bestått i
att man när man träffar den sör-
jande säger i hand och säger jag
för beklaga sorgen. Denna sed är
än i dag mycket utbredd och till-
långvarig i för utskänkning. Om
är begravningsgästerna är alltså
så många säger alla på tillfäst

i hand och hälsar och det kan hän-
da att en sibt anländ kan få gä-
stbring och hälsa på hundskädet
gäster avtvingas vill byskogsdelen
eller i soupt hus och efter begärning
stom gressor som frukt på dagen
träffas eller begärning och träffas
dåliggerna hälsas på omvårdna. Vill
gäster som slutbyskuren spinnits
(vänder sig till) gör byskogsdelen och da-
gen de närmast sörjande i hand
och säger mig en och till om och om
På Kärstads byskogsdelen ligger en
gästhus som har på landets. Teoder
Gressor i Gårdsbygd gör den lades
då och efter begärning 1940 av. Homs
maka. Lådan manas hade Beimar
i sin myndom seth hänga i baktet i

byns handelsbod och de var då all-
mänt i bruk. Dessa husas var
mycket i bruk i början på 1900-talet
och för att bevara dem så länge som
möjligt togs dom in om vintern
för att inte rosta sönder. På prästgården
man placerat bevarande ljus på
gråsvarta husas och så skett i stugan
full på två gråsvarta till julstämman. Nå-
gon red i detta full hus man inte hitt
här utan fullen för räddas som un-
derlag. Reimer sade att det fanns
en full kyrkogård vid Skottungens
stuga. Skottungens bodde i en stuga
som ligger i prästskogen om cirka
2 km från kyrkan och i närheten
sagas mycket om plats som ev.
och som gäst att bevara och.

liger blivet uttagen till prest-
kyrkogård för när den vederligt
inte behövt begagnas. Här på
orten vet man också att en sådan
kyrkogård blivet uttagen i när-
heten av Helgeåns vid Häromskär.
Robert Olofssons fastighet. Örens
denna plats kan utgrävas. En
därja prestkyrkogård som är en
åter belägen på kanten bakom Ör-
nolds Huset som äger i Byten är
intressant så till vida att den för-
farande varit är betalas 10:- till
kyrkan i ersättning för denna åter.
Kunnet bland folkets på denna åter
är "Kirkogården". Om denna åter säger
man också att den för mycket länge
sedan uttogs till att bygga kyrkan.

1905 restes en sten på den gräbbs vid
väghamnen på vägen Harnsä-Göfs-
bult där ett par brinnas funna dar-
garnen Torve Eriksson liggande död.
Huru var gammal och hade dröjigen
drabbats av yrsel och fallit omkull
med ansiktet i en vattenkälla
vid väghamnen. Huru finns kvar.
Bäckens finns inte i Vissebyåbarn
men besitter de döde inne i byskan,
fast mera sällan.

För grävel man inte gräva så
djupa eller så breda som man gör
nu och man bländade inte för med
gravnis mer än upp till kran-
ten. Men skall en l. bestod 1980 kran
graveri bländas med grane. Man
har nederligt tillid grävt istå Väst.

Vad beträffas vad frunt nämnds om
spåder som finnas bevarade hos
Beimer och begärningsgästerna
använda dessa. De benämna från
hades magg samt till baka i gravens
dyammar, hvar den döde och hvar
den till baka. Som ett exempel
berättas Beimer om en dödgäst
i Hålsjö som visste att det till
som låg i hisdan, vid detta tillfälle
detta rön sig om, hade nya stam-
mor gräsi, och man fick förresten
och dog stamman. När det blev
natt vågrade han och dästade
den döde och skakade av höld
och sade "By mina stamman"
På detta sätt var det till den
döde fick sina stamman till baka.

Beinneras morfar till verkade kristen.
Han hette Jonas Christensson och bod-
de i Stenshult Hallaryds socken.
Kristna var smala och var och var
svartmalade. Man malade med him-
röt och ofta och inman finger för-
brut hade man firtorrigt svart
(antingen bränt kol eller glas) broddat
Beinneras dotter, i ett sätt som man
sällade över hela kroppen som då
glittrade vackert. Handtagen var
hudsmedda från fingern som de
nu kallas beslagen färliga. I
andra ar de färga hironen var ett
hoss med skinn till att tillstada
kristen med. Det var inte så o-
vanligt att man lät göra kristen
ding i förväg och hade den skien.

de i beredskaps uppse på vinden.
Men tyckte det var obehagligt för min
man skulle göra oss besvär
och dagarna för genom att lägga
sig i dem.

Ringningen för dödsfall var för, att
sända Albert Reimers för tid,
ordnad så att den som kom med
budskapet skulle hjälpa till med
att ringa. Bann maderas är idag
genom att bjuda och sluta med en
stunds ringning med den lilla
klodern, och detta gäller till den
en hundraårsdag. Ett fullt hundra
förkommit att man förlängt
dödsringningen för min. För
den sälliga hundra och det var
på särskild begäran av en hundra.

ACC. N:R M. 11488:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Edvard Persson Gåsbygge. Annars
har man ringt till för alla. Vil
begravnings och skilt kyrkostämman
de ständerna och kloster särskild
resat man men det är bortlagat man
fast än man anses det som en bj
kunde ge till att präst, kloster och
kyrkostämman bjude med på be-
gravning, middag och kaffe-
skänkelse som ett stort förtäring-
ar och god förtäring. Man har
hållit detta för givet och begrav-
ning, gille.

Man har jordfäst man i kyrkan sedan
1900. Begravningsarna var länge
tillbaka på söndagarna och sedan
innehåller till förtäring och man är
det vilken dag som helst i kyrkan

ACC. N:R M. 11488:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Begärans ringning för hem vid
alla julfestningar. Man ringar efter
julfestningen men först sedan bis-
kops brenthet och bänthet med i gra-
ven och begärans gästerna hållit
det och spungit (om det ev. för-
kommer) och prästen läst en bön och
man tillkommer spungit en
gård. Denna ringning kallas
brenning. Gylningning är
mellan 8-9 på morgnen, och kan så
vrit i många år. Binner visade en
gårdens restar. Biskops Huset och
på denna stad. ÅT ÅBOEN i HESPEY
MÅNS SONSSON FÖDD D. 27-~~16~~ NOV 1692
DÖD D. 16 FEB. 1766. Under på staden ÅV
DESS ENDA BARN BISKOPEN M.M. DR. NILS
HESPEY. På staden baksida stad FÖB.

B. 4. G: 23 v. Reimer berättar att
man vid kyrkans renovering
grävde en gång under gulvet och
då träffade man på mycket be-
dän. Detta kom bero på att kyrkan
byggts till flera gånger och att man
således på den gamla kyrkogården
vid grävningar var i dessa dagar för-
kabeln till elektrifieringen som
man ett tiotal årskattor och en
massa ben på ett djup av endast
7 cm. Den sist nämnda grävningen
skedd vid sidan av Hornet och
utmed stora kyrkogården.